

20 november 2025

Kinderen leven steeds vaker zonder de nodige basisveiligheid

Op 20 november, internationale Kinderrechtendag stelt kinderrechtencommissaris nieuw jaarverslag voor: *Rechten op de drempel*

Kinderrechten moeten kinderen beschermen, kansen geven en hun stem laten meetellen. Toch botsen kinderen en jongeren in Vlaanderen elke dag nog op drempels die hun rechten in de weg staan.

‘Elke klacht is een signaal om het beter te doen. Ze toont waar beleid en praktijk tekortschieten. Kinderrechten mogen niet blijven haperen aan de voordeur, maar moeten echt binnenkomen in het leven van elk kind.’

Caroline Vrijens, Vlaams kinderrechtencommissaris

Het jaarverslag bundelt meldingen over drempels in de realisatie van kinderrechten. Het toont maar het topje van de ijsberg van wat zich in de samenleving afspeelt.

Met 1.393 klachten, vragen en signalen blijft het aantal meldingen in de lijn van vorig jaar. Onderwijs blijft met 46% van alle klachten het grootste thema. Daarna volgt hulp aan minderjarigen met 20% van de meldingen, vooral over jeugdhulp (239 tegenover 187 vorig jaar). Gezin staat op de derde plaats met 18%. Problemen van kinderen op de vlucht volgen met 5%.

Steeds vaker tonen klachten dat de **basisrechten en zelfs de basisveiligheid** van een groep kinderen en jongeren in kwetsbare situaties niet langer gewaarborgd zijn. Veel kinderen en jongeren groeien vandaag nog altijd op in omstandigheden die niet geschikt zijn voor hen. **De overheid slaagt er niet in een veilige en stabiele plek te garanderen voor elk kind dat dat nodig heeft.**

- **Asielopvang** van kinderen en jongeren duikt in opvangcentra soms onder de minimumnormen. Veiligheid, hygiëne en privacy zijn er dan ondermaats en menonwaardig.
- De **wooncrisis** treft kinderen en jongeren keihard. De impact van het niet kunnen terugvallen op een stabiele, veilige en gezonde woonplaats is groot en zet hun basisveiligheid zwaar onder druk. Soms leven kinderen met hun gezin in dak- of thuisloosheid en belanden ze zelfs op straat.
- Kinderen in **verontrustende situaties** moeten vaak te lang wachten op bescherming of hulp, zelfs als hun veiligheid in gevaar is. Ze staan soms weken of maanden op een wachtlijst, ook bij de Vertrouwenscentra Kindermishandeling. Als er geen plaats is in de **jeugdhulp**, plaatsen jeugdrechters kinderen soms noodgedwongen in ziekenhuizen om ze te beschermen.

Ook andere rechten komen daardoor in gevaar zoals het recht op gezinsleven, onderwijs, vrije tijd en spel.

‘Kinderen en jongeren leven in sommige opvangcentra onder de minimumnorm, zitten zonder stabiele woonplaats of wachten maanden op dringende hulp die ze nodig hebben. Dat is onaanvaardbaar. Als kinderen niet langer kunnen rekenen op basisrechten zoals veiligheid, zorg en waardigheid, moet het beleid dringend zijn prioriteiten herzien. Een samenleving die haar kinderen niet beschermt, ondergraaft haar eigen fundamenten. Alleen beleid dat vertrekt vanuit kinderrechten kan dat herstellen.’

Caroline Vrijens, Vlaams kinderrechtencommissaris

Asielopvang van kinderen en jongeren duikt in opvangcentra soms onder de minimumnormen

Het Kinderrechtencommissariaat krijgt al jaren meldingen en signalen over de asielopvang in België. Dit jaar gaan de klachten vaak over **basisbehoeften in de collectieve opvangcentra**: gezinnen en jongeren melden onveilige en mensonwaardige leefomstandigheden.

Ongeveer één op de drie bewoners van Belgische opvangcentra is minderjarig. Er wonen **duizenden begeleide én niet-begeleide kinderen en jongeren**. Begin 2022 verbleven meer dan 8.000 kinderen in Belgische opvangcentra. Vandaag ligt hun aantal nog hoger.

Bij onze **bezoeken** zien we **grote verschillen** tussen centra: soms hebben gezinnen er een eigen unit met basisprivacy, andere bestaan uit grote gebouwen, zoals oude legerkazernes, waar gezinnen een kamer moeten delen. De **infrastructuur** van veel opvangcentra is niet ontworpen en daardoor vaak niet geschikt voor gezinnen met kinderen en jongeren. In sommige opvangcentra zijn de **leefomstandigheden schrijnend**. Verschillende gezinnen delen kamers zonder privacy en wonen samen in één ruimte, gescheiden door een gordijn of kast. Hygiëne en veiligheid zijn ondermaats. We spraken met gezinnen die leven in een kamer met schimmel en vocht. Er is een gebrek aan kwaliteitsvolle voeding en begeleiding. Ook medische en psychologische zorg schieten tekort. Kinderen kunnen er niet studeren en leven in onveilige, ongezonde omstandigheden. Het idee is dat deze opvang tijdelijk is maar veel gezinnen verblijven er maanden, soms jaren.

De signalen van gezinnen en kinderen tonen hoe zwaar dat weegt op hun dagelijks leven en welzijn.

‘Ik ben Gaza ontvlucht met mijn vier kinderen. Mijn man is achtergebleven. Begin 2024 kregen we in het Fedasilcentrum een kamer die we delen met nog een ander gezin. Onze gezinnen zijn van elkaar gescheiden door kasten en een gordijn, maar het is onleefbaar om zo al meer dan een jaar te moeten wonen. Er is lawaai, onveiligheid en geen privacy. Mijn dochter durft alleen ’s nachts te douchen omdat de douches niet gescheiden zijn en er mannen rondhangen. Mijn zoon moet meegaan om haar te beschermen.’ **Mama van Tala**

‘Ik ga nu een jaar hier in België naar school. Ik huil hier vaak en probeer voor mijn mama en gezin te zorgen. Er is altijd lawaai. Ik moet mijn huiswerk elke dag op mijn bed doen want een extra tafel is er niet maar ik kan zo niet studeren. Ik vind het jammer dat ik voor groepswerken nooit mijn klasgenoten kan uitnodigen. Mijn grootste droom is om zo snel mogelijk uit dit centrum te kunnen verhuizen met mijn gezin.’ **Dochter Tala, 15 jaar**

De interne audits van Fedasil bevestigen dat sommige **centra de eigen minimumnormen niet halen**. Structureel tekort aan middelen, medewerkers en infrastructuur zorgt ervoor dat gezinnen en kinderen opgroeien in omstandigheden die niet menswaardig zijn.

Ook **niet-begeleide minderjarigen** leven in onveilige omstandigheden en vaak met te weinig begeleiding. Uit **enquêtes** van Fedasil bij niet-begeleide minderjarigen in 2024 en 2025 blijkt dat zelfs de basisvoorwaarden zoals eten, sanitair en veiligheid niet altijd gehaald worden. Die bevindingen kloppen met de meldingen bij onze klachtenlijn en van terreinwerkers, en met wat kinderen en jongeren ons zelf vertellen als we de collectieve opvangcentra bezoeken.

Een onderzoek van Odisee Hogeschool, *Kind zijn in een asielcentrum*, van begin 2022 levert een gelijkaardig beeld op.

De **opvangwet** garandeert basisvoorzieningen: materiële hulp (slaapplaats, maaltijden, sanitaire voorzieningen en kleren), maar ook sociale, juridische, medische en psychologische begeleiding. Een aanbod onder de minimumnormen in sommige opvangcentra tast de menselijke waardigheid aan, die

de opvangwet uitdrukkelijk als norm stelt. Fedasil kondigt al enige tijd het actieplan *Fix the basics* aan om de basisvoorwaarden in de opvang te verbeteren, maar de inhoud en reikwijdte van dat plan blijven onduidelijk. Nergens is publiek terug te vinden welke verbeteringen het concreet zal opleveren voor kinderen, jongeren en gezinnen. Alles wijst erop dat het om een beperkte ingreep gaat, terwijl structurele maatregelen nodig zijn.

Er is soms ook gewoon geen garantie op opvang meer voor gezinnen op de vlucht. Sinds augustus 2025 krijgen mensen met een **M-status**, erkend als vluchteling in een andere EU-lidstaat, **geen opvang meer** in België. Ook gezinnen met minderjarige kinderen vallen uit de boot. Alleen wie als uitzonderlijk kwetsbaar beschouwd wordt, krijgt nog opvang. De eerste gezinnen met kinderen slapen opnieuw in parken of in noodcentra van ngo's zoals het *House of Compassion*.

Verschillende gezinnen trokken naar de Arbeidsrechtbank, die Fedasil intussen meermaals veroordeelde. De rechter oordeelt dat gezinnen met kinderen op straat een extreme urgentie vormen en dat dit de menselijke waardigheid schendt. Er wordt gewezen op de overheid die haar beslissing te weinig en niet individueel motiveert, geen rekening houdt met de specifieke situatie van de betrokkenen, het belang van het kind niet degelijk afweegt en niet nagaat of de bescherming in de andere EU-lidstaat effectief is.

Aanbevelingen van het Kinderrechtencommissariaat

- Investeer in veilige en **kindvriendelijke infrastructuur** met waardige leefomstandigheden, privacy en veilige toegang tot sanitair in opvangcentra.
- Verhoog en versterk de **personeelsbezetting** en verbeter de toegang tot basiszorg, voeding en psychologische ondersteuning.
- Veranker de **kindvisie** en de richtlijnen structureel in beleid en praktijk. Gebruik het **onderzoek *Kind zijn in een asielcentrum* (2022)** en de visietekst *Kindvriendelijke asielopvang* (2024) als leidraad, met duidelijke doelen, opvolging en verankering in elke opvanglocatie.
- Laat **lokale besturen** mee verantwoordelijkheid opnemen voor gezinnen en minderjarigen die in hun gemeente in de asielopvang verblijven. Zij zijn inwoners van de gemeente. Lokale betrokkenheid is essentieel om hun integratie, veiligheid en welzijn te versterken.
- Installeer **extern onafhankelijk toezicht** op de opvangcentra om de leefomstandigheden van nabij op te volgen, erover te rapporteren en verbeteringen effectief door te voeren.
- Geef de **lokale opvanginitiatieven** (LOI's) opnieuw subsidies en versterk hun werking. Zorg dat elk kind en elke jongere kan opgroeien in een kleinschalige, veilige en stabiele omgeving. Investeer in opvang die nabij is, persoonlijke begeleiding biedt en integratie bevordert.
- **Garandeer onmiddellijk opvang voor gezinnen met minderjarige kinderen**, ook voor gezinnen met een M-status. Voorkom dat kinderen op straat belanden, zet het belang van het kind altijd voorop en onderzoek eerst of de bescherming in de andere EU-lidstaat wel effectief gewaarborgd is. Dat vraagt een degelijke Europese aanpak.

Wooncrisis zet basisveiligheid van kinderen zwaar onder druk

De klachten en signalen tonen dat de **wooncrisis** kinderen en jongeren zwaar treft. Veel kinderen en jongeren groeien op **zonder een stabiele en menswaardige woonplaats**: gezinnen in armoede, erkende vluchtelingengezinnen en jongeren die na een traject in de jeugdhulp op zichzelf staan zonder netwerk of begeleiding. Ook andere kinderrechten komen daardoor in het gedrang: recht op ontwikkeling, gezondheid, onderwijs en ontspanning.

Op de woonmarkt zijn de plaatsen voor gezinnen in een kwetsbare positie **verzadigd**. Er zijn niet genoeg betaalbare, kwalitatieve woningen. Naar schatting **6.000 kinderen** in Vlaanderen zijn dak- of thuisloos. Ze logeren vaak tijdelijk bij familie, vrienden of in noodwoningen (zoals opvanghuizen, transitwoningen,

doorgangswoningen) waardoor hun dak- en thuisloosheid onzichtbaar is. OCMW's signaleren dat **noodwoningen voortdurend bezet** zijn. Gezinnen krijgen soms pas hulp nadat ze zich eerst aanmelden bij de daklozenopvang. Soms wordt zelfs voorgesteld kinderen tijdelijk te plaatsen in de jeugdhulp of in een ziekenhuis. Soms blijven baby's langer in de materniteit door dakloosheid of een onveilige woonsituatie.

Daarnaast dreigen elke week bijna **tweehonderd gezinnen uit huis gezet te worden in Vlaanderen**.

Gezinnen botsen op **wachlijsten** door een tekort aan **sociale woningen** en de strenge regels voor toekenning zoals lokale binding. **Grote gezinnen** wachten soms tien jaar op een sociale woning. Strikte regels sluiten hen soms uit, terwijl ze op de private markt nog slechter af zijn. De criteria voor de toegankelijkheid van sociale woningen verschillen bovendien per woonmaatschappij en regio.

Kinderen uit de daklozenopvang houden

Een CLB-medewerkster contacteert ons over een gezin dat na 14 jaar weg moet uit zijn huurwoning omdat er familie van de eigenaar in komt. De ouders leven van een invaliditeitsuitkering en vinden geen betaalbare woning of ze krijgen elke keer een negatief antwoord als ze hun inkomensfiche moeten voorleggen. Ze staan op de wachtlijst voor een sociale woning, zonder zicht op een snelle oplossing. Het OCMW is op de hoogte van de precare situatie maar zegt dat ze eerst naar de daklozenopvang moeten. Ondertussen kan het OCMW dan bekijken wat ze kunnen doen. De vader wil zijn kinderen niet in een daklozenopvang. De enige oplossing is tijdelijk intrekken bij familie in Brussel. De kinderen moeten daardoor van school veranderen, maar vinden geen plaats. Volgens het CLB worden hun recht op onderwijs en hun kansen zwaar aangetast.

Bijna **één op de vier dak- en thuisloze jongvolwassenen tussen 18 en 25 jaar** (24,2%) verbleef vroeger in de jeugdhulp. **Jongeren die de jeugdhulp verlaten**, botsen op dezelfde muren. Zonder netwerk, begeleiding of betaalbare woning belanden ze in dak- of thuisloosheid.

Erkende vluchtelingen, gezinnen die in België de vluchtelingenstatus kregen, hebben vier maanden om een eigen woning te vinden voor ze weg moeten uit het opvangcentrum. Door de krappe huurmarkt lukt dat vaak niet. Zonder adres krijgen ze ook geen steun van het OCMW, waardoor sommigen volledig uit beeld verdwijnen.

Aanbevelingen van het Kinderrechtencommissariaat

Garandeer als overheid het recht op wonen voor elk kind

- Maak de **positie, noden en kwetsbaarheden van kinderen expliciet** in het woonbeleid. Neem ook de noden van kwetsbare groepen mee zoals gezinnen in armoede, jeugdhulpverlaters en gezinnen die erkend zijn als vluchteling.
- Zorg voor **sociale woonoplossingen** op korte, middellange en lange termijn.
Ken de huurpremie breder en sneller toe. Stimuleer woonmaatschappijen om meer in te huren op de private markt en meer betaalbaar woonaanbod te creëren. Vergroot prioritair het aanbod van sociale woningen voor grotere gezinnen en versoepel de regels om toegang te krijgen.
- **Vermijd uithuiszettingen** van gezinnen met kinderen in alle gevallen en versterk preventieve woonbegeleiding.
Verwittig het lokaal sociaal beleid bij elke nakende uithuiszetting en maak een verzoeningsbijeenkomst verplicht als er kinderen bij betrokken zijn.

Kinderen in erg verontrustende situaties moeten té lang wachten op bescherming of hulp, zelfs als hun veiligheid in gevaar is

Klachten tonen dat kinderen in **verontrustende situaties** te lang moeten wachten op hulp of bescherming. Zelfs bij de **Vertrouwenscentra Kindermishandeling**, die moeten ingrijpen in zulke situaties, zijn er wachttijden van een paar maanden, soms tot een half jaar. Ook in de bredere jeugdhulp lopen de wachttijden hoog op.

Jongeren wachten maanden of zelfs jaren op gepaste ondersteuning, terwijl het crisisnetwerk op veel plaatsen verzadigd is. Noodgedwongen **plaatsen jeugdrechters kinderen soms in ziekenhuizen**, niet om medische redenen, maar omdat er nergens anders nog plaats is om hun veiligheid te garanderen.

Kinderen en jongeren belanden door plaatstekort in ziekenhuizen zonder ziek te zijn

Hoeveel kinderen door plaatstekort in het ziekenhuis verblijven, is op dit moment niet duidelijk.

Volgens cijfers van Opgroeien ging het in **2024 om 120 kinderen** en jongeren en van 1 januari 2025 tot en met 3 mei om 55 plaatsingen. Vaak gaat het om heel jonge kinderen, zelfs **pasgeborenen**. Wellicht is dat maar het **topje van de ijsberg**. Niet al die plaatsingen worden als plaatsing geregistreerd, ook al omdat de ziekenfondsen altijd een medische reden vragen.

Het Kinderrechtencommissariaat sprak met Zorgnet Icuuro en met artsen, verpleegkundigen, vroedvrouwen en sociaal werkers in zes ziekenhuizen. Op elk van die ziekenhuizen wordt een beroep gedaan om in crisissituaties minderjarigen zonder medische noodzaak op te vangen.

Het gaat over uiteenlopende situaties: baby's die na de geboorte niet naar huis kunnen omdat er sprake is van verontrusting of dakloosheid, kinderen en jongeren die door de jeugdrechter hoogdringend geplaatst worden bij gebrek aan plaats in (crisis)jeugdhulp, baby's, kinderen en jongeren die om medische redenen in het ziekenhuis terechtkomen maar voor wie er geen geschikte plaats is als ze ontslagklaar zijn, en jongeren die door een crisis thuis aankomen op de spoeddienst.

De gewetensstrijd van zorgverleners

'Vanuit de rechten van het kind proberen we hospitalisatie bij alle kinderen zoveel mogelijk te vermijden. Ook als ze wel ziek zijn, krijgen ze ambulante zorg als dat kan. Komen ze toch in het ziekenhuis, dan is dat altijd zo kort mogelijk. Kinderen die niet ziek zijn en hier toch liggen, dat zorgt voor een gewetensstrijd. Ze lopen hier het risico om ziek te worden. En ook hun andere rechten, zoals het recht op spel, staan onder druk.

We halen kinderen thuis weg omdat ze verwaarloosd worden. Maar hier krijgen ze alleen bed, bad en brood. Hoe hard we ook proberen, de rest lukt niet. Als je dan zo'n kind in een spijlenbedje ziet, voel je jezelf tekortschieten. Je gaat er eventjes bij, maar dan ga je naar buiten omdat de andere kinderen medische zorg nodig hebben. En dan hoor je op de gang hoe die weent.'

Een verpleegkundige

Onveiligheid thuis is vaak de reden tot plaatsing. Maar in het ziekenhuis lopen ze kans op besmetting door echte patiënten. Tegelijk brengt zo'n plaatsing soms risico's mee voor de veiligheid van andere kinderen op de afdeling. Een plaatsing door de jeugdrechter is bovendien een emotionele gebeurtenis die voor turbulentie in het gezin zorgt waar medisch personeel dan mee moet omgaan.

Een ziekenhuis kan meestal niet inspelen op de pedagogische noden van kinderen, die structuur, voorspelbaarheid, aandacht, speelruimte en knuffels nodig hebben. Hoe hard ze zich ook inspannen om warme zorg te bieden, de ziekenhuismedewerkers hebben meestal niet de tijd, de middelen of de opleiding om die kinderen de nodige aandacht te geven.

Lange wachttijden bij Vertrouwenscentra Kindermishandeling

Vertrouwenscentra Kindermishandeling starten nieuwe meldingen zo snel mogelijk op, maar door de grote instroom en hoge werkdruk lukt dat niet altijd. Om overzicht te bewaren werken verschillende VK's met een intern toetsingskader dat aanmeldingen rangschikt volgens urgentie en daar een opstarttermijn aan koppelt. Die kaders geven houvast, maar door de druk halen VK's die termijnen niet altijd.

Zes maanden wachten bij zwaar intrafamiliaal geweld

Een kinderpsychiater trekt aan de alarmbel. Ze werkt vooral met lagereschoolkinderen. Ze ziet steeds meer kinderen die lang thuis blijven in verontrustende situaties: vechtscheiding, trauma, fysieke en mentale onveiligheid. Emma bijvoorbeeld. Ze werd opgenomen in de kinderpsychiatrie na een vermoeden van zwaar intrafamiliaal geweld, ook tegen haar. Tijdens de opname maakte Emma een mooie evolutie door, maar er kwamen ook vermoedens van seksueel grensoverschrijdend gedrag naar boven. De kinderpsychiater diende een motivatie-document (M-document) in om het Vertrouwenscentrum Kindermishandeling (VK) in te schakelen. Dat zou mee toekijken op de veiligheid van Emma. **Twee maanden na de aanmelding is er nog altijd geen aanspreekpersoon bij het VK.** Toen de kinderpsychiater belde, kreeg ze de boodschap dat het **VK de eerste zes maanden niet zal opstarten** door de hoge werkdruk. Ondertussen blijft Emma van bij haar ouders terugkomen met blauwe plekken. De kinderpsychiater kan niet met Emma aan traumaverwerking doen zolang zij in dezelfde onveilige situatie blijft. Kinderpsychiatrie houdt gezinnen langer ambulant vast omdat er anders geen oplossingen zijn.

Aanbevelingen van het Kinderrechtencommissariaat

- **Versterk de jeugdhulp** en trek volop de kaart van **continuïteit** in de hulpverlening. Zorg dat kinderen **niet op wachtlijsten** moeten staan om de verontrusting te stoppen, of het nu gaat over **residentiële, ambulante of mobiele** hulpverlening.
- Volg de personeelsbezetting van de **voorzieningen** met een specifiek **mandaat rond verontrusting** (de VK's, de ondersteuningscentra jeugdzorg en de sociale diensten van de jeugdrechtbanken) actief op en zorg voor genoeg medewerkers zodat ze hun opdrachten tijdig en degelijk kunnen uitvoeren.
- Zorg voor een goed uitgebouwd **prenataal aanbod** waar zwangere vrouwen aangepast hulp krijgen. Onderzoek hoe inspirerende praktijken zoals 'Veilig en omringd opgroeien van in de buik' duurzaam verankerd en verspreid kunnen worden.
- Breid het aanbod van **Centra voor Integrale Gezinszorg** uit, zodat meer gezinnen samen begeleiding kunnen krijgen als het ouderschap of de opvoeding moeilijk loopt, om uithuisplaatsingen te vermijden.

De overheid mag niet langer weggijken van fundamentele tekortkomingen

We werpen geen steen naar de mensen die elke dag werken met kinderen en jongeren in moeilijke omstandigheden. Integendeel, we hebben veel **respect voor hun inzet**. Ook jongeren tonen vaak waardering voor de mensen in de zorg.

In opvangcentra, ziekenhuizen, voorzieningen en VK's doen medewerkers vaak alles wat ze kunnen om warmte, nabijheid en zorg te bieden, ook als de middelen, de mankracht en het juiste kader ontbreken.

De situatie heeft ook op hen een grote impact. We stellen bij sommigen een **gewetensstrijd** vast. Ze zetten zich hard in, maar ze zijn niet altijd opgeleid of hebben te weinig handen om kinderen en

jongeren te bieden wat ze nodig hebben. Ze voelen zich machteloos. Bovendien is de **doorstroom** van medewerkers vaak groot, waardoor opgebouwde kennis en continuïteit verloren gaan.

Hulp aan kinderen mag **niet afhangen van hun persoonlijke veerkracht**. Het is de verantwoordelijkheid van de overheid om ze een degelijk kader te geven: genoeg mensen, tijd en middelen en een infrastructuur die veilig en kindvriendelijk is en in lijn is met de rechten van kinderen en jongeren.

Einde bericht

Interview met de kinderrechtencommissaris?

Contacteer Hilde Cnudde

hilde.cnudde@vlaamsparlement.be

Mobiel: 0473 980 407

Het jaarverslag van het Kinderrechtencommissariaat staat vanaf 20 november 2025 online op www.kinderrechten.be

Extra informatie

Kinderen op de vlucht en asielcentra

Onderzoek

Kind zijn in een asielcentrum: <https://www.odisee.be/kind-zijn-in-een-asielcentrum>

Veldonderzoek van Odisee bevestigt dat begeleide en niet-begeleide kinderen bijna een derde van de bewoners in opvangcentra uitmaken (30%).

De meerderheid van gezinnen in opvangcentra heeft één of twee kinderen. Grote gezinnen zijn zeldzaam. Ongeveer de helft van alle begeleide kinderen is tussen 2 en 12 jaar oud.

https://kcgezinswetenschappen.odisee.be/sites/default/files/public/2024-03/gezinnen_na_migratie_h6_hoe_leven_kinderen_en_gezinnen_in_de_asielopvang.pdf

Opvangnetwerk: cijfers van Fedasil

Op 1 november 2025 heeft Fedasil samen met de partnerorganisaties een opvangcapaciteit van 34.900 plaatsen, verdeeld over collectieve centra en individuele woningen. Die vangen 32.334 personen op. De 105 opvangcentra (Fedasil, Rode Kruis, privé) liggen verspreid over heel België.

Cijfers van Fedasil: <https://fedasil.be/nl/node/30>

Wonen

Cijfers dak- en thuisloosheid

Sinds 2024 coördineert het Interfederaal Steunpunt tot bestrijding van armoede, bestaansonzekerheid en sociale uitsluiting de tellingen voor dak- en thuisloosheid in Vlaanderen:

<https://armoedebestrijding.be/tellingen-dak-en-thuisloosheid-in-vlaanderen-2024/>

Cijfer uithuiszettingen

Uithuiszetting bedreigt nog altijd 189 gezinnen per week in Vlaanderen

<https://www.vvsg.be/nieuwsoverzicht/uithuiszetting-bedreigt-nog-steeds-189-gezinnen-per-week-in-vlaanderen>

Jeugdhulpverleners

Het rapport van de Koning Boudewijnstichting en onderzoeksteams van o.a. LUCAS (KU Leuven) en CIRTES (UCLouvain) over dak- en thuisloosheid bij jongvolwassenen (18-25 jaar) maakt duidelijk dat 24,2% van de dak- en thuisloze jongvolwassenen ooit in de jeugdhulp verbleef.

<https://www.opgroeien.be/kennis/themas/dak-en-thuisloosheid-bij-jongvolwassenen/profiel-van-dak-en-thuisloze-jongeren>

Advies Kinderrechtencommissariaat en Vlaamse Ombudsdienst

‘Hoelang nog?’ Kinderen uit grotere gezinnen bengelen onderaan op de wachtlijst voor een sociale woning

<https://www.kinderrechten.be/advies/hoelang-nog-kinderen-uit-grotere-gezinnen-bengelen-onderaan-op-de-wachtlijst-voor-een>

Cijfers jeugdhulp via Opgroeien

<https://www.opgroeien.be/kennis/cijfers-en-onderzoek>

Jaarverslag Vertrouwenscentrum Jeugdhulp

<https://www.vertrouwenscentrum-kindermishandeling.be/artikel/elk-kind-heeft-recht-op-een-warm-en-veilig-nest-jaarverslag-2024-van-vk-en-veck/>

Kinderen die niet ziek zijn en in ziekenhuizen verblijven

Zie het recente advies van het Kinderrechtencommissariaat ‘Een ziekenhuis is geen thuis’.

<https://www.kinderrechten.be/advies/een-ziekenhuis-is-geen-thuis>

Opkomen voor kinderrechten

Het Kinderrechtencommissariaat ziet toe op de naleving van kinderrechten in Vlaanderen. Dat doen we door te luisteren naar kinderen, jongeren, ouders en professionals. We onderzoeken onafhankelijk hun klachten over mogelijke schendingen van kinderrechten. We bemiddelen en geven individueel advies. Voor het Vlaams Parlement en andere beleidsmakers formuleren we concrete beleidsadviezen. Zo willen we de stem van kinderen en jongeren maximaal laten weerklinken. Het Kinderrechtencommissariaat is een onafhankelijke instantie, opgericht door het Vlaams Parlement.

www.kinderrechten.be

@KRcommissaris

#JvKRC25